

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

שיחת התעמקות על פי דרך עץ החיים
פרשת ראה תשפ"ד

קבלת קהל בתיאום מראש בטל' 02-6520002

www.rachlin.org.il

בהוצאת: אוריאל יעוף ומתרונות בע"מ

יפה רום 40 ירושלים ת"ן

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

סרקו להורדה

הערה: מאמר זה הנו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.
לא הוכנסו שינויים על מנת לשמר את הסגנון המקורי.

פרשת ראה תשפ"ד – הראיה הרוחנית

זה דבר שמסור לצדיקים שה' בוחר לתת להם את היכולת הזו, כי בדרך כלל בן אדם הוא חתום. אף אחד לא יודע עליו כלום, אלא אם כן הוא יספר. הוא יכול גם לשקר. אז הצדיקים האלה הנדירים שזכו לחכמת הפרצוף – משמים נותנים להם את היכולת, את הכלים. ויש בזה דרגות שונות, גם בדיקוק. ויש צדיקים שרואים מה קורה בבית דין של מעלה, ויש להם פתחון פה להשפיע בבית דין של מעלה. יש הרבה סיפורים של בית דין של מעלה, יש סיפורים על רבינו הבעל שם טוב הקדוש. אלה דרגות מופלאות, שבכל דור ודור אם האדם עושה עבודת ה' לשם שמים, כפי הראוי – הוא יכול לזכות להן. הכל לפי המעשה, ככה אומר ה'תנא דבי אליהו הקדוש.

אז יש ראייה שהיא ראייה מדומיינת, על ידי כח המדמה, אדם שעכשיו מדמיין שהוא רואה את הים – הוא רואה, אבל הוא מדמיין. ויש ראייה רוחנית אמיתית, שבו אדם מסתכל ורואה עכשיו מה קורה בים ומה קורה במדינה אחרת. ויש בזה גם כן דרגות כמה הצדיק זוכה לראות.

וכל זה, זה לא בשביל התענוג – זה בשביל התפקיד. ו"יוסיף דעת יוסיף מְכָאֹב", אל תחשבו שלראות נסתר זה מין דבר מעניין מאד, וואו... – זה עול, עול מלכות שמים, עול קשה מאד. זה לא פשוט, לא פשוט בכלל. ויש על זה גם סיפורי צדיקים, למשל על הבן של רבינו הבעל שם טוב הקדוש, רבי צבי, שהוא גם היה שומע ורואה יולדות שמתקשות בלידה, אבל הוא היה בצער כי הוא לא היה יכול לסייע להן. זאת אומרת, היתה לו יכולת לשמוע ולראות את הצער של הזולת, אבל לא תמיד הוא היה יכול לסייע לו. וזה היה לו

ערב טוב! שבוע טוב, מה שלומכם? אנחנו כאן ב'ותן חלקנו בתורתך', פרשת ראה תשפ"ד. ובשם ה' נעשה ונצליח. כתוב בזהר "תָּא תְּזִי", "תָּא שְׁמַע" – בוא וראה, בוא שמע. יש ראייה, יש שמיעה. אלה החושים בגשמיות, ויש גם חושים ברוחניות. ברוח הקודש ובנבואה רואים דברים ושומעים קול שאומר כל מיני דברים – קול אמת, אלה לא דמיונות, זו לא מחלה, זו נבואה ורוח הקודש. ויש בזה הרבה דרגות, הרבה סוגים, ושילובים שונים ודיוקים שונים ושילובים שונים.

בשביל זה צריך הדרכה למי שמתחיל בדבר הזה. אם יש בדור אנשים שיכולים להדריך – טוב. אם לא, אז משמים, לא אלמן ישראל. למשל רבינו הבעל שם טוב הקדוש, הרבי שלו היה אחיהו השילוני הנביא, משמים שלחו לו אותו. הרבה מרבתינו הקדושים זכו לגילוי אליהו, והוא לימד אותם. אז יש בדבר הזה חכמה עצומה, ואין מה לדאוג – מי שצריך לזכות זוכה.

דיברתי על ענין הראיה, שיש ראייה רוחנית. יש צדיקים שרואים מסוף העולם ועד סופו, כמו רבינו הבעל שם טוב שמאוקראינה היה רואה מה קורה בארץ ישראל. יש ראית העבר, יש ראית ההווה, ויש ראית העתיד. כל אלה הם מעל הטבע, אלה דרגות מעל הטבע. גם חכמת הפרצוף, שרואים בן אדם ויודעים עליו את עניניו הפנימיים – גם זה מעל הטבע. זו השגה מעל הטבע, שיכולה להיות על ידי מלאך, על ידי רוח הקודש. יש בזה כל מיני דרגות וענינים, יש חכמת הפרצוף של רבינו האר"י, חכמת הפרצוף של הבעל שם טוב.

קשה, והוא הלך להתייעץ עם הרב פינחס מקוריץ הקדוש זי"ע, כי הבעל שם טוב כבר הסתלק.

אז זה עולם מופלא, אין מה להגיד. זה העולם האמתי. כאן זה העולם הזמני, עולם הגשם. אלה הופעות מעל הטבע דרך הצדיקים, יש השראת השכינה, יש הרבה דברים מעניינים. אז זה הענין של ראייה.

ויש ענין של ראייה אחרת, ראייה של מפת הקרב – כשבן אדם רואה את המציאות של עצמו על כל הרבדים שלה. צריך גם לזה סיעתא דשמיא, כי בן אדם רואה את כל הפגמים של כולם, ולא רואה את פגמי עצמו, כן? זה הטבע. אז אם בן אדם רוצה מאד לתקן כדי לעשות נחת רוח לאבא שבשמים, מראים לו: 'הנה תראה, אתה כעסן', 'הנה תראה, אתה גאותן', 'אה, הנה תראה, אתה קמצן', 'אתה תאותן' או 'אתה נקמן' או 'אתה עצלן' – כל אחד לפי כל ה'אוצרות' שיש לו, כל החבילות. זו מפת הקרב של המדות של האדם.

ויש מפת הקרב של החיים: מי הוא, מי אשתו, מי הילדים, מה הנסיונות שיש לו, בכל המישורים, הרוחניים והגשמיים. כל המציאות הזו של האדם הפרטי, אני קורא לה 'מפת הקרב', כי זה קרב, זו מלחמה בין טוב לרע על הבחירה. וגם לזה צריך ראייה. ראייה – בן אדם רואה את המציאות נכון, או לא? אנחנו רואים בעינינו ציבור, בעינינו הכלל – אחד חושב שצריך לעשות ככה, השני חושב שצריך לעשות ככה. מי צודק? מי רואה נכון? אז כמובן המציאות בסוף מראה מי ראה נכון, מי בחר נכון, מי עשה נכון, מי טעה. כולם טועים לפעמים, רק הקדוש ברוך הוא לא טועה. אז גם כן ראייה.

ולכן כאן בפרשה הוא משתמש ב'רֵאָה' כי ה' נתן את החיים ואת ההפך מהחיים, את הברכה ואת הַפֶּךְ הברכה – אם נלך בדרך ה', נקבל את הברכה ואת החיים, ואם לא, אז את ההפך. הכל כתוב. אנחנו קיבלנו על עצמנו במתן תורה עול מלכות שמים ועול מצוות, עול תורה. וזה נצחי, כי אם לא היינו מקבלים על עצמנו את התורה, עם ישראל, ה' היה מחזיר את העולם לתהו ובהו. אין לו ענין בעולם מקולקל. יש לו ענין בתיקון עולם במלכות שדי"י על פי תורתנו הקדושה.

ולכן והיות שאנחנו אמרנו "כֹּל אֲשֶׁר דִּבֶּר ה' נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע", אז אנחנו מחויבים בזה לכל הדורות עד סוף התיקון. התיקון של העולם מוטל עלינו. זה התפקיד של עם ישראל. ישראל – אותיות לי רא"ש, אור לגוים וכו'. אבל כתוב: "קִשְׁט עֲצַמְךָ וְאַחַר כֵּךְ קִשְׁט אַחֲרַיִם", אז עם ישראל צריך לתקן את עצמו. עדיין לא הגענו לדרגה הראויה. אנחנו בדרך. כל שנות התיקון כל ההיסטוריה של האנושות אנחנו בדרך, בתיקון הזה. כשתהיה הגאולה השלמה במהרה, ברחמים

ובנעימים, בעזרת ה' – אז נגיע לדרגה האמתית של עם ישראל, "ממלכת כהנים וגוי קדוש".

ויש את המלחמה הקשה, שמתבטאת גם במלחמות גשמיות גם במחלוקות, ב'תנאי השירות' נקרא לזה ככה – מי בראש, מה בראש? איך לנהל, מה לנהל, מי מנהל? מי יקבע מה יהיה עם עם ישראל? מי יקבע מה יהיה בעתיד? מי המנהיגים, מה המנהיגים? איך צריך להיות המנהיג? המנהיג, זה משה רבינו, תראו. זה המנהיג. זו הדוגמא למנהיג – עניו מאד מכל האדם, גדול הנביאים, גדול החכמים, עבד נאמן, רועה נאמן. יש הרבה מה ללמוד ממנו. איפה משה רבינו, ואיפה הדור המסכן שלנו? ה' ירחם עלינו.

לכן כתוב שאין לנו על מי להשען אלא על אבינו שבשמים. אבל להשען על אבינו שבשמים, שוב, יש גם בזה דרגות – זה צריך להיות אמתי, לא שאדם אומר 'יש לי בטחון ואמונה, וה' יעשה כל מה שאני רוצה', לא, או שמנסים אותו קצת והוא נופל. אז אלה סתם דיבורים. אלה דיבורים קדושים, יפים, אבל האם האדם באמת עומד בדיבורים האלה, בדרגה הזו באמת במציאות? – זה נדיר.

ולכן יש אמונה ויש בטחון, ויש השתדלות. וצריך לעשות השתדלות. וההשתדלות, בדור הזה השתדלות צריכה להיות טובה, ראויה, מדויקת. אם לא, אדם יכול להנזק. בכל תחום זה ככה.

אז הענין של הראיה זה הענין של הבחירה, לראות ולהבחין בין טוב לרע, בין כשר ללא כשר, בין נכון ללא נכון, האם מתאים למצב שלי עכשיו לעשות את הדבר הזה, או שאני לא עומד בזה? זו גם ראייה. "איזהו חכם? הרואה את הנולד". 'הרואה את הנולד' – האם זו ראייה כמו שאמרנו שיש אצל הנביאים, אצל הבעל שם טוב? זה לא חייב להיות בדרגות האלה. אדם יכול לראות את הנולד גם אם הוא מתעמק ומתבונן ובודק ומעריך, ואולי הוא יזכה אם משמים יתנו לו לכוון אל ההתפתחות הנכונה בַּפֶּרֶט וּבְכָלֵל.

מובן שהכל סיעתא דשמיא, וכל ההשגות האלה בדברים הנסתרים הן רק משמים. זה לא תלוי ברצונו של האדם, 'אני אעשה קורס עכשיו לנבואה, ואני אהיה נביא'. לא. 'אני אעשה קורס בחכמת הפרצוף, ואני אראה' – אתה לא תראה כלום. אלה מפתחות משמים, רק משמים. לדמיין שבן אדם יודע או רואה – כל אחד יכול לדמיין מה שהוא רוצה, אבל זה דמיון. זה מסוכן מאד.

יש הרבה אנשים שנותנים עצות על פי הדמיון שלהם, ומפילים אנשים בפח. זה מסוכן מאד. לכן צריך שנותן העצות יהיה בדוק – האם העצות שלו מדויקות, או לא? מאיפה הוא מביא את העצות? האם זה על פי האמת, על פי התורה, לטובת האדם? או הכל נגוע בדמיונות, שגיונות, גאווה, אינטרסים ושאר עניינים.

ומי הוא ירא שמים? מי שעושה סייג לדבריו ולעניניו ובודק טוב־טוב לפני שהוא מחליט משהו ועושה ואומר משהו – שמא זו מלכודת של היצר הרע, שמא האדם לא יעמוד בנסיון. מי יודע מה יכול לקרות. אז כמובן, אדם חייב לעשות מעשים פה, זה עולם שצריך לעשות בו מעשים, אי אפשר רק לפחד כל הזמן. נכון, אבל צריך שתהיה יראת שמים, אהבת ה', לימוד התורה, ידיעת ההלכה, והתבוננות עמוקה בכל הדברים – לא למהר להחליט, להשתדל לראות מה מתפתח מכל בחירה, מה יכול לצאת מזה, הדברים הטובים והדברים הפחות טובים, הנזקים. יש לנו אחריות.

זו העבודה, עבודת הבירור והבחירה והעלאת הניצוצות – האם בן אדם יכול להעלות את הניצוץ הזה, או שהניצוץ הזה כבד עליו והוא יפול במקום להעלות אותו? אם אין לו את היכולת לעמוד בזה, שיברח, שיציל את עצמו קודם כל.

כן, רבותי. אז יש פה חומר למחשבה בענין הראיה, בענין הנסתרות. ה' יאיר את עינינו ואת עיני חכמינו ומנהיגנו שנעשה לו נחת רוח סוף סוף, ונבחר נכון בכל ענין וענין, ותשרה שכינתו בעולם הזה בגאולה השלמה!

”ובא לציון גואל” במהרה ברחמים.

לחיים! לחיים! לחיים! כל טוב סלה.

שבת שלום ומבורך לכל בית ישראל.

וצריך להזהר מאד מהדברים האלה. אוי ואבוי למי שנותן עצה שהיא לא מדויקת ולא לשם שמים ואומר דברים שאין להם כיסוי ומטעה את הבריות. אוי ואבוי, אוי ואבוי. אדם צריך ללמד את עצמו להגיד 'לא יודעי'. 'לא יודעי'. אבל לוחצים אותך שתגיד! – 'לא. אם אני לא יודע, אני לא יודע, אדוני. זהו. מה שאני יודע אני יודע. מה שאני לא יודע אני לא יודע'. לא יקבל על עצמו דברים ואחריות על דברים שהוא לא מבין בהם, בתחומים שהוא לא מבין.

ו"ראשית חכמה יראת ה'" – אם אין יראת שמים, אין כלום, תדעו לכם. על מי אפשר לסמוך? על ריבונו של עולם, ועל מי שיש בו באמת יראת שמים. אם אין לו יראת שמים, לא לסמוך עליו. מה לעשות, צריך להזהר. צריך להזהר, צריך לבדוק.

זהו. אז זה מה שרציתי להדגיש כאן בפרשה. משה רבינו ממשיד להכין את עם ישראל להסתלקותו ולחזק אותם, לחזק את היסודות של התורה – על מנת שכשיכנסו לארץ ישראל יתנהגו כמו שצריך ולא יפלו בעבודה זרה. ועם כל ההזהרות של משה רבינו, בסוף רחמנא לצלן נפלנו בכל הדברים, בבית ראשון, בית שני. ועדיין אנחנו בגלות ועוד לא נגאלנו, ככה שהמלחמה הרוחנית נגד היצר הרע הפרטי והכללי היא לא קלה בכלל, לא קלה בכלל. זה דבר מורכב, מסובך. וכל יום וכל רגע אנחנו לומדים דברים חדשים.

תפילה לאחדות עם ישראל

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

אמרנו נא תפילה זו בכוונה עצומה בכל יום חוץ מבשבתות ובחגים ובימים שאין אומרים בהם תחנון. אפשר לומר את התפילה מחצות לילה ועד שקיעה.

ריבונו של עולם, רחם עלינו. רחם ברחמיך הרבים והושיענו. חמול על עמך, חמול על נחלתך. עשה למען שמך! אתה אבינו, אנו בניך, יודעים אנו שרצונך שנהיה מאוחדים כמו אחים נאמנים. יודעים אנו כמה יקר הדבר לפניך, כי על כך נחרב ביתך! והסתרת פניך מאתנו. אנו רוצים לעשות לך נחת רוח אמיתי ואיךסופי. אך אוי לנו, אוי לנו, אוי לנו! אין לנו כח לגבור על יצרנו. אין לנו חכמה, בינה ודעת להילחם מלחמתך ולנצח את יצרנו, אוי לנו שגבר בגלל עוונותינו! אך הבט נא על אבותינו הקדושים, שירשנו מהם לב טהור ורצון איךסופי לעשות לך נחת רוח. לבנו יודע את האמת, לבנו בוער באהבת ישראל, לבנו בוער באהבת חינום! אך קשה מפאת היצר להשליט את השגת ליבנו על כל מעשינו, דיבורינו ומחשבותינו!

אנו עושים מאמצים להתגבר ולנצח את היצר, למען עשות לך נחת רוח! אך ריבונו של עולם, גלוי וידוע לפניך שאם לא נתפלל אליך שנצליח, ותשמע תפילתנו, לא נוכל לו! כי רבו תחבולותיו! ואנחנו רק בשר ודם, ואתה מלכנו ויודע את יצרנו! שלח נא לנו לב טהור, לב אוהב, לעבדך באמת! רחם ועזור לנו להגיע לאהבת ישראל אמיתית, שאינה תלויה בדבר! ולא על ידי יסורים וחוליים רעים! חכמינו ז"ל התפללו על ביטול יצר הרע של עבודה זרה, ונענו! בטל נא מעלינו את היצר של מחלוקת ושנאת חינום, כי דלונו מאד! אנא רחם עלינו! יהי רצון מלפניך ריבונו של עולם, שנרצה בלב שלם בתיקונו של כל יהודי, ונתן את כוחנו, את כל נשמתנו, להצלת והצלחת כל היהודים בגשמיות וברוחניות! כי יקר לנו תיקונו של כל יהודי. קרב את כולנו לאהבה וליראה את שמך! מתוך אחדות שלמה!

יהי רצון שנוכל לאהוב כל יהודי באשר הוא, למרות השוני בשורש ובסוגי הנשמות, למרות השוני בדרגות התיקון, למרות כל המכשולים, ונהיה לאגודה אחת, לעשות רצונך בלב שלם!

רחם עלינו כי אין בנו מעשים! עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו!

מתוך נפשי – עצות למלחמה

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א
כ"ג מנחם אב תשפ"ד

לעילוי נשמות הנופלים · לרפואת הפצועים · להחזרת החטופים · לשמירה על החיילים.

- א. אם כל הזמן אתה נעלב – הפסק. חיים כאלה הם סיוט, לך ולזולתך. עדיף לנצל את העלבון לעבודה על ביטול הגאווה ועל השגת הענוה.
- ב. אל תכעס כל הזמן על הבריות. האנשים לא עומדים בסטנדרט גבוה שכזה. הדור למטה. ואף אתה אינך עומד באותה הרמה שאתה דורש מזולתך!
- ג. אם יש לך בעיות בשלום בית, או עם השכנים או במקום העבודה – הפסק אותן. הורד את גובה הלהבות. בדוק את עצמך – אולי אתה מקפיד מדי?! אולי אינך יודע את מקומך ואת מיקומך? אולי אתה מגזים. וגם אם אתה צודק – קח בחשבון את המחיר היקר של המלחמה שאתה עורך, ומה יהיו תוצאותיה. הרי ברור שגם אתה תסבול מאד. עצור!
- ד. "מפני מה זכה ירבעם למלכות? מפני שהוכיח את שלמה. ומפני מה נענש? מפני שהוכיחו ברבים" – אתה מפנים?!
ה. אם אתה רואה את המציאות כולה שחורה – זו בעיה. אם אתה רואה את המציאות כולה לבנה – זו בעיה. לעתים היא שחורה, לעתים היא לבנה – ולרוב היא אפורה.
- ו. גברת, אם אינך מכבדת את בעלך – יקשה עליו לכבד אותך. אדוני, אם אינך מכבד את אשתך – יקשה עליה לכבד אותך!
ז. מלה טובה בונה עולמות. מלה פוגענית מחריבה אותם.
- ח. לעתים כדי שאדם יבין אותך, אתה צריך להסביר לו את הנושא ואת מושגיו בסבלנות – עד שהוא יבין אותך.
ט. האהבה ממתיקה את הדינים. החיוך פותח את השערים.
י. אם אינך רגיש לצער הזולת – עליך להתפלל על כך, עד שיכאב לך כאבו.
יא. לאדם אטום צריך לעזור לתקן זאת, באהבה ובסבלנות.
יב. מזכירים לאדם משמים מאורעות קשים מעברו ואת נפילותיו – על מנת שיתקן אותם תיקון שלם.
יג. אם קצרה סבלנותך להתיחס אל שיר שזולתך כתב או אל ציור שצייר או אל ניגון שחיבר – הוא יעלב ויפגע עמוקות, כיוון שהוא משתף אותך ביצירה שנבעה מתוכו – ואתה מתעלם ומזלזל. מדובר כמובן ביצירות כשרות.
יד. אם נכנסת לבוץ – עצור וסע אחורנית! אל תשקע עוד ועוד בבוץ.
טו. לפעמים אדם 'נפוח' מצליח למשוך אחריו אנשים, ולבסוף כולם נזוקים יחדיו, ר"ל.
טז. הזהירות קודמת לחכמה, "ראשית חכמה – יראת ה'".
יז. אל תאמין למחמאות שמרעיפים עליך. יש בכך סכנה של מניפולציה, חנפנות, ניתוב, וסכנה ליפול בגאווה.
יח. ה'ה' שמח בהשגך – אך שייך אותם לרחמי שמים ולא לעצמך.
יט. אם אתה קמצן – אין לך תיקון מלבד לתת ולתת ולהמשיך לתת, עד שתשמח לתת!
כ. כאשר האדם מפספס הזדמנות של קדושה – לא קל לזכות בה חזרה!
כא. טוב שבאת לשתף אותי במצוקותיך! אל תתן למפלצת לתפוס אותך לבד.
כב. צדיק הוא אדם בשר ודם. אך יש בתוכו קומה מעל הטבע. ועדיין הוא אדם בשר ודם.
כג.

מלחמה, מלחמה, מלחמה
חשבון נפש, חשבון נפש, חשבון נפש
כאב, כאב, כאב
התגברות, התגברות, התגברות
נחמה, נחמה, נחמה
'אני' 'לאיך' – 'אני' 'לאיך' – 'אני' 'לאיך'

כאב – כאב – כאב
געגועים, געגועים, געגועים
תשובה – תשובה – תשובה
שמחה, שמחה, שמחה
ענוה, ענוה, ענוה
דבקות, דבקות, דבקות

לחיים! לחיים! לחיים! להתגבר כארי לעבודתו ית'

לחיים! לחיים! לחיים! ולהפיץ את 'דרך עץ החיים' בכל מקום ובכל זמן לזיכוי הרבים! "ובא לציון גואל" במהרה ברחמים ובנעימים!